

TENTO
TÝDEN
HRAJEME:

23. 1. 2022
17:00 hodin

enteria arena

PUK

MAGAZÍN PARDUBICKÉHO HOKEJE
2021-2022 | 17

DYNAMO JE ZA ODMĚNU

JAKUB SOUKUP

NOVÝ KAPITÁN

hokejkaTV.cz

ŽIVÉ PŘENOSY

z Tipsport extraligy a Chance ligy
PŘEDPLATNÉ JIŽ V PRODEJI!

FORTUNA

HRDÝ PARTNER HC DYNAMO PARDUBICE

Ministerstvo financí varuje: Účastí na hazardní hře může vzniknout závislost!
Zákaz účasti osob mladších 18 let na hazardní hře.

ifortuna.cz

HRDÍ PARTNEŘI DYNAMA PARDUBICE

Jediné utkání odehráli v minulém týdnu hokejisté Pardubic, kteří na svém ledě přivítali Kladno. Do zápasu vstoupili lépe hosté, kteří se v první třetině dostali do dvougólového vedení díky trefám Adama Kubíka a Matyáše Filipa.

Na začátku druhé třetiny sice snížil Tomáš Urban, ale ve třetí třetině vrátil Rytířům dvougólové vedení Matěj Beran. Domáci se ale nevzdali a v poslední desetiminutovce dokázali stav utkání srovnat.

Nejprve se osm minut před koncem prosadil po přihrávce Matěje Blümela a přiřtknutí Matěje Pauloviče slovenský střelec Marek Hecl a čtyři minuty před koncem dokonce ve vlastním oslabení přelstili obranu soupeře Adam Musil se skórujícím Blümelem.

Zápas tak dospěl do prodloužení, které už spělo ke svému konci a hráči možná už mysleli na samostatné nájezdy. Do jednoho takového se ale ještě v samém závěru dostal náš obránce Honza Košťálek, který necelou vteřinu před koncem prodloužení rozhodl o výhře 4:3 pro Dynamo.

Zápas už na tribuně sledoval šestadvacetiletý

kazašský obránce Jurij Sergijenko, který je první lednovou posilou Dynama v tomto roce. Rodák z Ůskemenu za sebou má šest sezon v ruské KHL. Celkem v této nejprestižnější evropské soutěži odehrál 256 zápasů za CSKA Moskva, Torpedo Nižnij Novgorod, Spartak Moskva, Sibir Novosibirsk, Salvat Yulaev Ufa, Traktor Čeljabinsk a Amur Chabarovsk.

„Rozhodli jsme se pro závěr sezony doplnit tým o Jurije. Z možností, které jsme zvažovali, jsme se rozhodli pro Jurije, pro něhož hovoří jeho styl hry a komplexnost. Máme na něho dobré reference a věříme, že nám v naší situaci, kdy máme dlouhodobě zraněné dva obránce, pomůže,“ uvedl sportovní ředitel HC Dynamo Pardubice Dušan Salfický.

Zmíněnými dlouhodobě zraněnými obránci jsou Jan Kolář a Michal Hrádek, v útoku bude minimálně ještě v tomto týdnu chybět Dynamu kanonýr Robert Říčka.

Začátkem tohoto týdne šel tým do pětidenní karantény, kvůli které vyneschal úterní zápas s Olomoucí a čtvrteční duel v Třinci.

D+D REAL je jedna z nejdůležitějších developerských společností na českém trhu. Vznikla na přelomu milénia na základě nových podnikatelských aktivit Petra Dědka. Jejím hlavním oborem podnikání je developerská a investiční činnost v oblasti komerčních i bytových nemovitostí.

D+D REAL zajišťuje výstavbu výrobních a skladových prostor, prodejních ploch, hotelů, bytových domů a rekreačních zařízení. Je spolehlivým dodavatelem služeb spojených se správou a údržbou nemovitostí. Významně podporuje kulturu a sport. V roce 2012 se stala titulárním sponzorem jednoho z nejdůležitějších profesionálních golfových turnajů v rámci European Challenge Tour a v roce 2014 rozšířila sponzoring o turnaj D+D REAL Czech Masters ze série European Tour. Je také hlavním partnerem Divadelního klubu ve Vrchlabí. V roce 2020 se stává D+D REAL generálním partnerem hokejového klubu Dynamo Pardubice.

VÝZNAMNÉ MILNÍKY V HISTORII D+D REAL:

2000

založení společnosti

2001 - 2004

pořízení lukrativních nemovitostí v regionu sídla společnosti, nájemní prostory pro renomované banky a pojišťovny (nájemci: ČSOB, Česká spořitelna, GE Money Bank, Komerční banka, Česká pojišťovna, Kooperativa pojišťovna)

2005

výstavba a pronájem logistické haly: Rezervní sklad náhradních dílů Škoda Parts Centrum ve východní průmyslové zóně Plazy - Mladá Boleslav, počátek obchodního partnerství se ŠKODA AUTO a.s.

2007

výstavba bytových domů ve Vrchlabí s následným prodejem bytů do osobního vlastnictví

2008 - 2016

výstavba a pronájem 5 hal logistického areálu D+D PARK PARDUBICE v průmyslové zóně Zelená louka Pardubice - Semtín (developerský projekt pro D+D Park Pardubice a.s.)

2012 - 2014

výstavba a pronájem 4 hal logistického areálu D+D PARK KOSMONOSY (developerský projekt pro D+D Park Kosmonosy a.s.)

2017

výstavba a pronájem 2 hal logistického areálu D+D PARK BRODCE (developerský projekt pro D+D Park Brodce s.r.o.)

2019 - 2020

výstavba nového sídla společnosti DD GROUP ve Vrchlabí

www.ddreal.cz

+420 499 624 543 ddreal@ddreal.cz

D+D REAL, s.r.o., Látnovská 1690, 543 01 Vrchlabí

DYNAMO JE ZA ODMĚNU

JAKUB SOUKUP

Úspěšnost zásahů si dlouhodobě drží nad hranicí devadesátí procent, pro Vrchlabí je nepostradatelný. Jakub Soukup je zkrátka spolehlivým brankářem, v Podkrkonoší díky němu mají šestou nejlepší defenzivu v lize a jeho služby mohou v případě potřeby využít i Pardubice. Soukupův příběh je přitom velmi zajímavý, protože sedmadvacetiletý hokejista má zkušenosti ze všech tří nejvyšších soutěží v Česku.

Jaké byly vaše brankářské začátky?

Protože jsem z Litvínova, tak bylo jasné, že skončím u hokeje. Jiné sporty tam v podstatě nejsou. Je to hokejové město, v tom je podobné Pardubicím. Ale k otázce – jako malý jsem chodil s tátou na hokej a líbil se mi Zdeněk Orct, který v té době v Litvínově chytal. Od té doby jsem vždycky koukal hlavně na gólmány. A potom jsem od Ježíška dostal brankářskou výstroj, takže už mě to chytlo a nepustilo.

Bylo vaším největším snem zachytat si extraligu?

Viděl jsem možnost chytat za áčko Litvínova. Na střední škole se pak řešilo, co budeme v životě dělat dál. Táta mi vždycky říkal: „Musíš přemýšlet nad tím, co tě bude živit. A podle toho si vybrat školu.“ A já jsem odpovídal: „Mně to je jasné, já prostě budu hrát hokej.“ Nic jiného než hokej pro mě neexistovalo, takže jsem nad ničím jiným nepřemýšlel a vždycky jsem si šel za svým cílem. A potom se to na pár zápasů povedlo, ať už v Litvínově, nebo potom v Mostě v první lize. Od té doby je mojí prací hokej a jsem za to moc rád.

Hned váš první rok mezi dospělými byl výjimečný, Litvínov totiž v sezoně 2014/15 získal historické zlato.

Sešlo se to úplně výborně. My mladí kluci, kteří jsme tehdy přišli z juniorky, jsme k titulu přišli jako slepí k houslím. (směje se) V sezoně nám to ale perfektně šlapalo, byli tam výborní trenéři Rulík s Hořavou a k tomu trenér brankářů Zdeněk Orct, který teď pracuje u české reprezentace. Jako velký vzor jsem tam měl Pavla Francouze, který tehdy prožil svoji nejlepší sezonu. A samozřejmě i celý tým byl výborně složený. Když vezmu jména jako Šlégr, Ručinský, poté se od poloviny sezóny vrátil Jakub Pe-

trůžálek... Všechno si to sedlo a vyšlo to tak skvěle, že z toho byl potom titul.

Vy jste byl u toho všeho jako brankářská dvojka. Vzpomínáte si ještě na mistrovské oslavy?

Byly velké, byl to první titul pro Litvínov... Už cesta z Třince byla nezapomenutelná. Do Litvínova jsme dorazili kolem osmé hodiny ránní, protože jsme stavěli na každé benzinové pumpě. Na sedmý zápas se jelo podívat hodně litvínovských fanoušků, kteří cestou zpět jeli s námi v jedné koloně. Takže jsme je vždycky potkali na nějaké benzince, kde se nakoupil nějaký alkohol do autobusu. A za padesát kilometrů se stavělo znovu. (směje se)

Co následovalo po příjezdu na západ republiky?

Čekala nás osmihodinová autogramiáda na stadionu, kdy jsme mysleli, že to budeme mít za hodinu hotové. Místo toho jsme tam seděli osm hodin a podepisovali jsme se. Měl jsem pocit, že si tam pro podpis přišel snad celý Litvínov. (směje se) Potom jsme měli velkou akci na náměstí, kam dorazilo asi deset tisíc lidí. Měli jsme tam i pódium, kde jsme slavili s pohárem, takže to bylo opravdu nezapomenutelné.

Vzpomínám si, že v oné finálové sérii oba týmy letěly na venkovní zápas letadlem. To byl na české poměry asi taky dost netradiční zážitek.

Vedli jsme totiž 3:2 na zápasy a šestý zápas jsme hráli doma. Všichni už nás pasovali na vítěze, že doma nemůžeme prohrát, že to bude velká sláva. Jenže nám se to utkání nepovedlo a prohráli jsme 3:6. Po zápase přišel nějaký pán, velký fanoušek litvínovského hokeje, který nám nabídl možnost letět druhý den po tréninku letadlem, abychom nemuseli šest

bontě

catering

info@kabelecentrum.cz
+420 606 057 311

Revize komínů
Frézování
Stavba zděných komínů
Rekonstrukce komínů
Kontroly a čištění komínů
Vložkování
Stavba tříložkových nerezových
komínů
Výpočty spalinových cest

www.kabelecentrum.cz

hodin sedět v autobusu. Starší kluci se mezi sebou radili, jestli toho využijeme. Přemýšleli, jestli to není až moc velký zásah do klasického předzápasového programu, protože to bylo něco úplně nového. Ale nakonec se rozhodli, že poletíme, takže jsme druhý den ráno jeli do Prahy autobusem, tam jsme nasedli na letadlo, přistáli jsme v Ostravě a jeli jsme zase autobusem do Třince. Bylo to fajn, určitě rychlejší a pohodlnější. A nakonec se to vyplatilo.

Říkal jste, že Pavel Francouz je váš největší brankářský vzor. Sledujete jeho výkony v Coloradu?

Určitě. Jsme v kontaktu, píšeme si, přejeme si po nějakých povedených zápasech. Byl teď dlouho zraněný, takže jsme řešili, jak to s ním vypadá a kdy už zase nastoupí. Když potom naskočil zpátky, tak jsem ho sledoval. Návrat do NHL mu trochu pokazily odložené zápasy kvůli covidu. Ale Colorado má výborný tým, v každém zápase dávají víc než čtyři góly. Takže Pavla sleduju, fandím mu a občas si dáme vědět, jak probíhal zápas, a jak se mu chytalo.

Do branky vás ale během společné sezony v Litvínově moc nepouštěl, odchytil jste čtyři zápasy. Jak jste měli s trenéry nastavebnou spolupráci?

Měli jsme to rozdělené, Pavel Francouz byl jasná jednička v Litvínově a poté jsme tam byli já a Lukáš Horák. S ním jsme se střídali, jeden z nás chytal v Mostě (tehdy v první lize – pozn. red.), druhý jezdil jako dvojka s Mostem i Litvínovem. A po týdnu nebo dvou se to vystříдалo. Bylo to fajn, sbírali jsme zkušenosti z dospělého hokeje. Mohli jsme trénovat v Litvínově, takže tréninky byly super. A na zápasy se jezdilo do Mostu.

Nebyl váš pozdější přesun do druholigového Vrchlabí trochu krokem zpátky?

V první moment jsem se toho obával, ale bavil jsem se o tom s hodně lidmi a všichni mi Vrchlabí doporučovali. Říkali, že tam jsou skvělí fanoušci

i zázemí, ale nejvíc mě pak přesvědčilo samotné jednání s vedením a Jirkou Jakubcem, který mi volal skoro každý den. Mluvil o tom, jak velký o mě mají zájem, že tu bude skvělý trenér Baďouček, a že jednoznačným cílem je postup. Sám trenér mi navíc sliboval velkou roli v týmu, a i proto jsem se nakonec rozhodl pro Vrchlabí, přestože jsem měl tehdy nabídku i z první ligy. A postup se nakonec povedl, takže to rozhodně nebyl krok zpátky. Za tu dobu jsem odchytil spoustu zápasů, zpětně jsem s tímhle rozhodnutím naprosto spokojený.

Ve Vrchlabí dokonce působil i jako trenér brankářů u mládeže.

Máte pravdu. Ve Vrchlabí je mládež dělaná tak, že k ní z áčka chodíme pomáhat, jsme s ní propojení. Vždycky když někdo potřebuje výpomoc, tak s malými hokejisty chodím na led. Je to oboustranně výhodné, mladí kluci jsou rádi, že nás vidí. Mají v nás vzory, mohou se pak přijít podívat na náš zápas. Trénuju brankáře, ale občas i malé kluky, kteří skoro ještě neumí bruslit. Ale zaměřuji se hlavně na gólmany, práce s nimi mě baví.

Jak jste pak prožíval postup do první ligy?

Bylo to v době covidu, rozhodlo se o tom na svazu, takže postup se ani nějak neslavil. Měli jsme radost, ale nevybojovali jsme si to v play-off, nezažili to přímo na ledě, takže euforie tím pádem byla malá. V podstatě jsme seděli doma a přišla nám zpráva o postupu. Měli jsme potom týmovou sešlost, kde jsme to trochu oslavili, ale s bezprostředními oslavami a emocemi se to srovnávat nedá.

V první lize chytáte už šestým rokem. Změnila se za tu dobu její úroveň?

Hraje ji víc týmů a je dobře, že by se to mělo užít, ale kvalita není úplně špatná. Je tu spousta dobrých hráčů, každý tým má nějakou personu. Je tu spousta hráčů, kteří by klidně mohli hrát extraligu. Ale protože nedostávají prostor, který by potřebovali, tak hrají o ligu níž.

Je to pro vás velký skok, když potom na tréninku Dynama „chytáte extraligu“?

Je to rozdíl, hráči jsou zkušenější, mají lepší herní myšlení. V extralize jsou z nějakého důvodu, takže to jsou určitě kvalitní hokejisti. Je trochu rozdíl, když proti vám v zápase stojí hráči jako Milan Gulaš nebo Lukáš Pech... Najednou máte trochu větší trénink, je to trochu něco jiného. Ale to si jako brankář nesmíte připouštět, musíte to prostě vydržet.

V zápase proti Českým Budějovicím jste odchytal 12 minut. Jak těžké bylo naskočit do rozjetého zápasu za stavu 0:3?

Nikdy to není příjemné. Den předtím jsem chytal ve Vrchlabí a v Pardubicích jsem měl pak ráno jen rozbruslení. Říkal jsem si, že se večer podívám na hezký hokej, a že si i trochu odpočinu. Najednou to bylo 0:3, pořádně jsme se ani nerozkoukali a už jsem jen slyšel pokyn, že mám jít do brány. Takže tam už není ani nad čím přemýšlet, prostě si musíte vzít věci, jít na led a nějak to zvládnout. To je úděl a práce gólmánů.

A jak hodnotíte svůj výkon? Letělo na vás deset střel, za svá záda jste pustil jen jednu – z vyložené šance soupeře.

Popasoval jsem se s tím docela dobře, jen škoda té obdržené branky. Jinak jsem byl docela spokojený, byl jsem rád, že jsem měl možnost si alespoň chvíli zachytat. Od druhé třetiny se do brankoviště vrátil Milan Klouček, tak jsem ho podpořil a řekl mu, ať si z toho nic nedělá, že to zvládne. A myslím, že ve zbytku zápasu zase ukázal, jak je kvalitní gólmán.

Do extraligového zápasu jste zasáhl po čtyřech letech. To je trochu nečekaný bonus původního rozhodnutí odejít do Vrchlabí, které hrálo druhou ligu...

Jsem s Vrchlabím maximálně spokojený právě i kvůli tomu, co zmiňujete. Možnost nakouknout do Dynama je pro mě celkově velká odměna, ať už šlo o letní přípravu, přípravný turnaj ve Švýcarsku

nebo extraligové tréninky. Moc si toho vážím a беру to jako motivaci do další práce.

Jak se vám ve Vrchlabí chytá za obranou, kterou vede zkušený Tomáš Linhart?

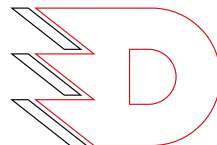
Linhy určitě patří mezi nejlepší obránce v lize a dokazuje to na každém tréninku, v každém zápase. V prosinci se zranil, asi měsíc nám chyběl a jeho absence byla znát, moc se nám nedařilo. Od té doby, co se vrátil, ale zase hrajeme o něco líp. Pro náš tým má velký přínos

A co říkáte na výměnu trenérů, která nedávno proběhla ve Vrchlabí?

Pro tým je to vždy nepříjemné. Řeší se věci okolo a vy se nesoustředíte jen na hokej. Ale vedení nám chtělo dát takový impuls, což všichni chápeme. Věříme, že to bude fungovat, kluky už známe. Tomáš Jirků je asi největší srdcař Vrchlabí, Honza Starý je sice z Pardubic, ale Vrchlabí si hodně rychle oblíbil. Oba jsou profesionálové, podle mě je to dobře nakombinované. K nim se ještě posunul Honza Bendík, který má ke hře taky co říct.

Můžete ještě na závěr popsat, jak probíhá vaše spolupráce s Dynamem?

Když je v Pardubicích zraněný brankář, tak tam trénuji a ve Vrchlabí chytám jen zápasy. Takhle to bylo i na přelomu roku, když byl nemocný Dominik Frodl. Nicméně pokud jsou všichni zdraví, tak jsem pouze ve Vrchlabí. Tak mi to vyhovuje, mám klid na chytání a toho cestování nemám zas tolik. Když je ale potřeba, tak pro mě cestování není problém. Je to zhruba hodina cesty, takže si jen rychle zabalím věci a můžu jet Pardubic.

POKRAČOVATEL TRADICE CENTRŮ S CÉČKEM NA DRESU

Otakar Janecký, Tomáš Blažek, Miroslav Hlinka nebo Petr Koukal. Ti všichni vykonávali v Pardubicích funkci kapitána a podávali skvělé výkony na ledě. Podobně jako současný lídr Patrik Pouliček, který je tak pátým kapitánem-centrem v novodobé éře klubu. „Obléknout si dres s céčkem po předchozích kapitánech je pro mě obrovská výzva,“ hlásí Pouliček.

Loni zažil asi nejlepší sezonu kariéry, když bodoval v každém druhém zápase. Podobný průměr si Patrik Pouliček udržuje i v letošním roce, kdy navíc získal funkci kapitána. S písmenem na dresu se pro něj však příliš nemění.

„Asi budu víc komunikovat s trenéry, možná budu víc promlouvat k týmu. Ale sám se měnit nechci. Přeci jen jsem v Pardubicích už dlouho, určitou pozici v mužstvu už jsem měl. Chci v tom pokračovat a určitě si nebudu na nic hrát,“ vzkázal krátce po svém jmenování kapitánem.

Dosud rodák z Havlíčkova Brodu zastával funkci asistenta kapitána, to už ale od ledna neplatí. „Možná mě čeká i nějaké kontrolování rozpočtu a plánování akcí,“ směje se. „Do toho se budu muset trochu víc

zapojit, ale Jura s Količem mi určitě pomůžou, takže to pro mě bude snazší,“ jmenuje Pouliček dva zkušené asistenty, které má k dispozici.

Doslova zkušené. Kolářovi je 35, Mikušovi 33 let. Zajímavostí je, že narozeniny oba slaví v listopadu. „Áčko mám na dresu rád. Vyhovuje mi totiž spíš někoho doplňovat, než být tou ústřední postavou,“ vysvětloval nedávno Kolář, který si pod křídla bere například devatenáctiletého Michala Hrádka.

„Jsme rovnocenní partáci. Taky ho nechávám říct, jak to cítí. Když je potřeba, tak si spolu promluvíme, hned na ledě nebo na střídačce si něco řekneme. Snažím se mu pomáhat, ale není to jen o něm, je to o celém týmu. Radíme si všichni navzájem, protože se chceme posouvat jako tým,“ popisuje Kolář.

Vždyť i on sám si pamatuje, co zažíval v osmnácti letech, tedy v roce 2005. „Byla to první sezona, kdy jsem začínal trénovat s áčkem. V extralize bylo díky výluce spousta hráčů NHL a pro mě byla obrovská čest s nimi trénovat. Tým byl tady opravdu hvězdný, ať už to byl kapitán Jirka Dopita, Milan Hejduk, Honza Bulis, Aleš Hemský, Michael Rozsival. Doplňovali je špičkoví extraligoví hráči, a pak tu byla i hodně mladých odchovanců, jako Koukal, Kolář, Průcha. Moc jsem si vážil možnosti chodit s nimi na led, pamatuju si, že z každého tréninku jsem byl úplně hotovej,“ směje se Kolář, který ještě v sezoně 2019/2020 sám vykonával funkci kapitána.

Ted' ale nastává doba Pouličkova. „Beru to jako vyústění celého mého působení tady. Snažil jsem se nějakým způsobem fungovat v kabině. Povzbuzovat kluky, nějaké věci jim pomáhat ujasňovat. Pomohlo mi také to, že jsem měl tu možnost učit se od těch nejlepších,“ váží si Patrik svých spoluhráčů, stejně jako si jeho váží oni.

A to především díky jeho osobnosti a pracovitosti. „Dělám to hlavně kvůli sobě. Ale doufám i v to, že jsem trochu příkladem pro mladší hráče. A že se můžou inspirovat, když vidí, že si chodím přidávat a hodně na sobě makám,“ komentuje nový kapitán.

Na pozici asistenta Poulička nahradil Juraj Mikuš, rovněž jeden z nejzkušenějších hokejistů pardubického mužstva. „Mám radost a vážím si téhle funkce. I když je to jen písmenko na dresu, tak vnímám tu důvěrou, kterou jsem dostal. Budeme chtít ještě víc stmelit tým a dosáhnout úspěchu,“ říká odhodlaný slovenský obránce.

„Nastavené je to tu správně, kabina funguje. Takže naším cílem je v tom pokračovat,“ vzkazuje Mikuš, který hraje extraligu už devátým rokem a v Česku si připadá jako doma. „V Pardubicích se cítím dobře, ať beru v potaz běžný život, nebo i hokejovou stránku. Navíc jsme se už doufám vyhrabali z toho dna, na kterém jsme byli v předchozích sezonách.

O to víc si to teď užívám.“

To je další podobnost mezi kapitánem a asistenty – všechny můžeme bez nadsázky označit za pardubické srdcaře. „Jsem tady od mládeže, mám ke klubu silný vztah a hrozně rád bych s ním uspěl,“ neskrývá Pouliček svůj cíl.

K němu může dopomoci i správná souhra s ostatními členy týmu. „Nejsem vyloženě extrovert. Naše kabina funguje na bázi kamarádství. Jsme výborný kolektiv, kdokoli muže cokoli říct. Nikdo to nebere jako výčitky, nikdo se neuráží. Jsme schopni si říct všechno. Klidně si i vynadat a za pět minut se normálně bavit,“ prozradil útočník v rozhovoru pro Deník.

Podobně mluvil i pro klubový bulletin PUK: „Ze spousty věcí si umíme udělat legraci, nikdo se neurazí, když si z něj vystěříte. Také máme spoustu lídrů, kteří si v kabině řeknou své. Ať už je to Honza Kolář, Robert Kousal, nebo další zkušení a starší hráči. Myslím, že v tomhle jsme silní. Nikdo se nebojí říct cokoli k týmu a výkonu. Každý z nás dokáže vystoupit a tým namotivovat.“

A s humorem brala kabina i jeho kapitánství. „Jasně, padlo pár vtipů, kluci po mě chtěli i proslov. Taky jsem musel přispět do týmové kasy,“ směje se lídr Dynama. Jeho funkce vyžaduje také chladnou hlavu, například při jednání s rozhodčími. „Musím více přemýšlet nad tím, jak se chovat, jak projevovat své emoce. Pokusím se je udržet pod pokličkou, abych nepoškodil mančaft. Musím jít příkladem a vytvářet pozitivní energii,“ uvědomuje si Pouliček.

Co dalšího by měl správný vůdce kabiny mít? „Cílevědomost, disciplínu. A musí mít taky respekt kabiny,“ odpovídal také obětavý centr v Deníku. „Mě osobně důvěra ostatních opravdu posouvá dopředu. Ne vždy se na ledě rozhodnete správně, když vás ale spoluhráči a trenéři podrží, víte, že si můžete dovolit víc. Tím pádem se k vám i odráží puky, získáváte nerozhodné situace ve svůj prospěch.“

Na třetím místě extraligové tabulky hrály Pardubice naposledy v sezoně 2011/2012, takže Pouliček může být zatím spokojený. Hned v jeho prvním kapitánském utkání navíc Dynamo porazilo Karlovy Vary 4:2. Tedy stejný výsledek i soupeř, jako při Pouličkově extraligovém debutu.

„Pro tým to byl zápas jako každý jiný. Někde v hlavě jsem měl, že by nebylo dobré začínat prohrou, ale snažil jsem se na to nemyslet. Tlak na výhry je navíc pořád. Nepřipouštíme si, že jsme pod nějakým větším tlakem, než obvykle.“

I tak byl ale samozřejmě rád, že ho v tom spoluhráči nenechali a nepříznivý vývoj zápasu zvrátili.

„Myslím, že jsem komunikativní. V kabině jsem sice trochu tišší, ale když je to potřeba a situace to vyžaduje, tak jsem schopný si stoupnout a promluvit k týmu. Rozhodně se ale kapitánstvím nechci svazovat a vyvádět se z míry,“ připomíná Pouliček, který byl do funkce jmenován v osma-
dvaceti letech.

Mladšího kapitána měly Pardubice naposledy v roce 2009, kdy se kapitánského řemesla ujal tehdy sedmadvacetiletý Petr Koukal. Historie lídrů Dynama je celkově velmi zajímavá, více se o velikánech klubové minulosti s písmenem na dresu budete moci dočíst ve třetím čísle Magazínu Dynama.

STABEDO s.r.o.

Mikulovice 14

Český stavební holding

UNIVERZITA PARDUBICE

Rozvojový fond Pardubice a.s.

HOKEJOVÁ SHOW plná hvězd na podporu školy SVÍTÁNÍ

Bohatý program pro celou rodinu

6. února 2022 od 15 hod. v enteria aréně v Pardubicích

HC OLYMP
vs
RIDERS
UNIVERZITA
PARDUBICE

Vstupné:
dospělý – 150 Kč
dítě do 6 let – 80 Kč

www.ticketstream.cz/rodina

CRYFIN

METROLINE

FERATT

rokomotor

WWW.KRASABUS.CZ

JEDEN TÝM V REALITÁCH I NA LEDĚ

NéXT | REALITY

BRANKÁŘI

#43
DOMINIK
FRODL

#35
MILAN
KLOUČEK

#46
JAKUB
SOUKUP

OBRÁNCI

#77
MICHAL
HRÁDEK

#27
TOMÁŠ
JELÍNEK

#29
JAN
KOLÁŘ

#33
JAN
KOŠTÁLEK

#2
JURAJ
MIKUŠ

#55
DENNIS
ROBERTSON

#7
JURIJ
SERGEJENKO

#14
ONDŘEJ
VÁLA

#34
JAN
ZDRÁHAL

ÚTOČNÍCI

#24
LUKÁŠ
ANDEĽ

#18
MATĚJ
BLÜMEL

#36
ANTHONY
CAMARA

#81
DAVID
CIENCIALA

#70
MAREK
HECL

#19
FILIP
KOFFER

#90
ROBERT
KOUSAL

#88
DENIS
KUSÝ

#27
MICHAL
MACHAČ

#81
ONDŘEJ
MATÝS

#25
ADAM
MUSIL

#67
MATEJ
PAULVIČ

#22
MICHAL
POCHOBRADEK

#44
PATRIK
POULÍČEK

#71
ONDŘEJ
ROHLÍK

#23
ONDŘEJ
ROMAN

#62
ROBERT
ŘÍČKA

#22
TOMÁŠ
URBAN

#11
TOMÁŠ
ZEMAN

FORTUNA

**ZÍSKEJ 1 300 Kč
NA PRVNÍ SÁZKY!**

REGISTRUJ SE S PROMOKÓDEM PARDUBICE1300

Ministerstvo financí varuje: Účastí na hazardní hře může vzniknout závislost!
Zákaz účasti osob mladších 18 let na hazardní hře.

ifortuna.cz

BRANKÁŘI

34	MICHAL KOŘÉNEK
39	LIBOR KAŠÍK
57	DANIEL HUF

OBRÁNCI

5	TOMÁŠ ŽIŽKA
18	MARTIN NOVOTNÝ
20	TADEÁŠ TALAFA
24	JIŘÍ SUHRADA
40	MATYÁŠ HAMRLÍK
43	DANIEL GAZDA
58	ROBERT ČERNÝ
63	ONDŘEJ NĚMEC
67	JAN DLUHOŠ
76	TOMÁŠ HANOUSEK
84	ROBERTS MAMČICS
89	JAKUB FERENC

ÚTOČNÍCI

8	ŠTĚPÁN FRYŠARA
9	BEDŘICH KÖHLER
11	MATĚJ SEBERA
14	JAKUB DOKTOR
15	LUKÁŠ CHLUDIL
25	PAVEL KUBIŠ
27	ANTONÍN HONEJSEK
42	ALEXANDRE MALLET
65	PAVEL SEDLÁČEK
71	JAN SVOBODA
72	DAREK HEJCMAN
77	JIŘÍ KARAFIÁT
82	ŠIMON FRÖMEL
83	RADEK VESELÝ
88	ZDENĚK OKÁL
90	LUKÁŠ VOPELKA
91	OSCAR FLYNN
92	DOMINIK LUŽA
98	PATRIKS ZABUSOVŠ
99	VLADIMIR MIKHAENOK

VELKÁ PARTA

NAŠE SESTAVA

6

MARTIN

DAVID

EE enteria

1

VOLNÁ POZICE

PAVEL

 CH&T
PARDUBICE

VOLNÁ POZICE

MARTIN

PETR

2

LUKÁŠ

VOLNÁ POZICE

 MARHOLD

VOLNÁ POZICE

JAKUB

VÍT

3

VOLNÁ POZICE

VOLNÁ POZICE

KVIS

PAVEL

ONDŘEJ

LIBOR

4

TOMÁŠ

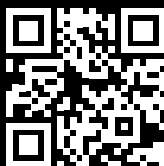
LUKÁŠ

 Centrum

7. OBRÁNCE

VOLNÁ POZICE

POTŘEBUJEME

DOPLNIT SESTAVU

Partneři Tipsport extraligy 2021/2022

marketingový partner

